

hvorfor han ikke har benyttet Lejligheden nu. Han har kasseret 5 af de af Organisationerne indstillede Husmænd og kun udnævnt de 7 til at indtage de andre uduelige Formænds Plads. Men det vil man maaske saa ogsaa kunne faa Lejlighed til at høre noget nærmere om fra det ærede Medlems Side. Jeg haaber derfor, at det maa blive oplyst, hvilken principiel Fremgangsmaade det ærede Medlem som Minister har brugt, og hvilke vigtige Grunde der var til at kassere de gamle Formænd. (*J. H. Jensen: Prøvede*). . . . Ja, jeg kan gerne sige prøvede Formænd, og at vi kunne faa at vide, hvilke Forbrydelser eller hvilken Uduelighed de havde lagt for Dagen, eftersom de ikke længere fandtes skikkede til at fortsætte det Arbejde.

Sabroe: Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen), som nu talte, fremhævede jo sine store Fortjenester af Husmændene i det Amt, hvor han har været Kommissær. Jeg ønsker i den Anledning at fremdrage en Sag, der vedrører hans Administration. Det ligger nu nogle Aar tilbage, da der i Viborg Amt verserede en Sag angaaende en Sædelighedsforbryder, Pastor Davidsen i Øster Velling. Der var indstævnet 3 Landarbejdere blandt mange andre som Vidner i denne Sag. Disse Arbejdere vare fattige Folk, de bleve. . . .

Formanden: Denne Sag kommer ikke den foreliggende Sag ved.

Sabroe: Jo, den gør. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der her foreligger en Handling af det ærede Medlem overfor den ene af disse Landarbejdere, som søgte Statslaan til Husmandsbrug, der gør det nødvendigt, at jeg replicerer til det ærede Medlem og berettiger mig dertil. . . .

Formanden: Denne Sag kommer slet ikke den foreliggende Sag ved.

Sabroe: Saa skal jeg ikke omtale Sagen med Pastor Davidsen, men blot indskrænke mig til at oplyse, at en hæderlig jydsk Landarbejder, hans Navn var, saa vidt jeg husker, Ejby, og han bor i Nærheden af Ulstrup Station, søgte omkring Aarene 1902—03 Statslaan til Husmandsbrug. Men han var bleven idømt en Straf af en Maanedes simpelt Fængsel for urigtig Vidneforklaring. Der var gaaet et Par Aar, efter at han havde faaet denne Straf. Sogneraadet anbefalede ham til Trods

herfor til at opnaa Statslaan. Men det ærede Medlem (Svendsen) erklærede, at den Handling, han havde gjort sig skyldig i, var en i den offentlige Mening vanærende Handling, og nægtede ham det. Vedkommende jydsk Landarbejder var, som det senere viste sig, bleven uretfærdig dømt, og da jeg rejste hans Sag, lykkedes det mig at faa ham frikendt og faa ham tilkendt 800 Kr. i Erstatning for den Dom, der var overgaaet ham. Og ikke alene var der overgaaet ham en uretfærdig Dom, men det ærede Medlem, som nu stod og roste sig af sine Fortjenester af de jydsk Landarbejdere og Husmænd, var med til som Følge af den Dom, der var fældet over ham, økonomisk at ruinere ham. Nu spørger jeg det ærede Medlem: Da han erklærede, at den Dom, der var overgaaet den jydsk Landarbejder, var en i den offentlige Mening vanærende Dom, hvad havde han da at støtte sig til? Havde han henvendt sig til Justitsministeriet med Forespørgsel, om den var det? Havde han overhovedet søgt at skaffe denne fattige, forurettede Mand Ret? Havde han søgt at trænge til Bunds i denne Sag? Det er min ganske bestemte Opfattelse, at det ærede Medlem har svigtet ikke blot sin Stilling som Kommissær, men ogsaa den Forpligtelse, som jeg synes, enhver har til at skaffe en forurettet Mand den Ret, der tilkommer ham. (Uro paa Tilhørerpladserne).

Formanden: Jeg maa henstille til Tilhørerne ikke at give Bifalds- eller Misbagsytringer til Kende.

Svendsen: Jeg skal — uden i øvrigt at komme mere ind paa Drøftelsen af dette personlige Spørgsmaal om den vedkommende Landarbejder — sige til det ærede Medlem, at jeg henvendte mig til adskillige Jurister og spurgte dem, om den Dom, der var overgaaet vedkommende Mand, var en Dom, der var hindrende for, at han kunde komme i Betragtning. Jeg fik det Svar, at det maatte bestemt antages at være Tilfældet, og jeg mente da, at jeg ikke havde andet at gøre end at nægte Laanet. For øvrigt var der ogsaa andre Omstændigheder — som jeg ikke skal drøfte med det ærede Medlem, da han intet Kendskab har til det —, der stod hindrende i Vejen for, at Andragendet kunde bevilges. Men hvad altsaa det rent personlige Spørgsmaal angaar, handlede jeg efter at have raadført mig med Jurister. Jeg ønsker lige saa lidt som det ærede Medlem at